

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 7 април 2011 г. (11.04)
(OR. fr)**

8787/11

**Междуинституционално досие:
2011/0901 (COD)**

**CODEC 607
COUR 18
INST 197
JUR 160
PARLNAT 112**

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Г-н V. SKOURIS, председател на Съда на Европейския съюз
Дата: 4 април 2011 г.
До: Г-н J. MARTONYI, председател на Съвета на Европейския съюз
Относно: Проект за изменение на Статута на Съда на Европейския съюз и на
приложение I към него

Приложено се изпращат на делегациите писмо от г-н V. SKOURIS, председател на Съда на Европейския съюз, до г-н J. MARTONYI, председател на Съвета на Европейския съюз, горепосоченият проект относно Съда на Европейския съюз и изложение на мотивите, придружаващо въпросния проект.

Проектът за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно заместващите съдии в Съда на публичната служба на Европейския съюз, който се посочва в изложението на мотивите, е поместен в док. 8786/11.

Люксембург, 28 март 2011 година

*До господин János Martonyi
Председател на Съвета на Европейския съюз
175, rue de la Loi*

B -1048 BRUXELLES

Господин Председател,

Като се позовавам на член 281, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 106а, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, имам честта да Ви представя приложеното предложение за изменение на Статута на Съда.

Предложението за изменение се отнася до трите юрисдикции, които съставляват Съда на Европейския съюз, и е насочено основно към изменение на правилата относно това от колко и от кои съдии се състои големият състав, създаване на длъжност заместник-председател на Съда, увеличаване на броя на съдиите в Общия съд и предвиждане на възможност за зачисляване на заместващи съдии към специализираните съдилища.

Предложението за изменение се придружава от обяснителен меморандум, към който препращам.

Това изменение, което се изпраща и на председателя на Европейския парламент, е приложено на всички официални езици.

В най-скоро време ще получите обяснителна записка, позволяваща да се преценят финансовите последици на предложеното изменение.

Моля да приемете, господин Председател, моите най-дълбоки почитания.

Vassilios SKOURIS

ПРОЕКТ

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА СТАТУТА НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НА ПРИЛОЖЕНИЕ I КЪМ НЕГО

Съдът представя на вниманието на законодателя на Съюза проект за изменение на Статута на Съда и на приложение I към него¹. Този единен текст обединява независими едно от друго предложения, отнасящи се до трите юрисдикции, които съставляват Съда на Европейския съюз.

I. Предложения, отнасящи се до Съда

Съдът желае да опрости производството, приложимо към образуванията пред него дела, и също така да адаптира своя Процедурен правилник към съдебната практика и действащите практики и да подобри четивността му. Ето защо Съдът преработва изцяло този правилник и преработеният текст ще бъде представен в близко време на Съвета.

Мерките по опростяване, които засягат и Статута на Съда, са насочени към повишаване на ефективността на работата на Съда и доколкото е възможно, към съкращаване на продължителността на производството. Макар положението на Съда понастоящем да е удовлетворително, като се има предвид например, че е успял да намали средната продължителност на преюдициалните производства от 25,5 месеца през 2003 г. на 16 месеца през 2010 г., следва да се отчетат изгледите за постоянно увеличаване на броя на образуванията дела, по-специално като следствие от присъединяванията през 2004 г. и 2007 г. и влизането в сила на Договора от Лисабон.

Съдът счита също така за желателно да се създаде длъжност заместник-председател на Съда и да се променят правилата относно това от колко и от кои съдии се състои големият състав.

Съществуващата структура и правилата за функционирането на този състав, а именно участие на председателя на Съда и на председателите на съставите от петима съдии в разглеждането на всички дела, разпределени на големия състав, и кворум от девет съдии, са следствие от измененията с Договора от Ница, влязъл в сила на 1 февруари 2003 г.

След тази дата в работата на Съда настъпиха многобройни промени: присъединяване на дванадесет нови държави-членки, преминаване от два към три състава от петима съдии през май 2004 г. и към четири състава от петима съдии през октомври 2006 г., въвеждане на спешно преюдициално производство през март 2008 г., въвеждане на производство за преразглеждане след създаването на Съда на публичната служба.

¹ ОВ L 333, 9.11.2004 г., стр. 7, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 142, с поправка в ОВ L 74, 22.3.2010 г., стр. 1.

Понастоящем председателят на Съда и председателите на състави от петима съдии са много натоварени, докато други съдии заседават сравнително рядко по дела, разпределени на големия състав. Участието на тези съдии в работата на големия състав би могло да се окаже още по-ограничено, ако вследствие на увеличаването на броя на делата Съдът реши да създаде нов състав от петима съдии.

Освен това системното участие на председателите на състави от петима съдии в разглеждането на делата, разпределени на големия състав, би могло да създаде представа, че в големия състав председателите представляват съдиите от техните състави, което изобщо не следва от предоставените им правомощия. Ето защо такова положение може да се разглежда като накърняващо принципа на равенство между съдиите.

Настоящото предложение предвижда по-голямо участие на съдиите в разглеждането на делата, разпределени на големия състав, като ще им позволи да заседават много по-често от сега (почти веднъж на два пъти вместо веднъж на три пъти). Това се постига с изменението на членове 16 и 17 от Статута, с което броят на съдиите, участващи в големия състав, се увеличава на петнадесет и вече не се предвижда системно участие на председателите на съставите от петима съдии в разглеждането на делата на големия състав. Предимство на това изменение е и че предоставя на председателите на съставите от петима съдии повече време, за да ръководят своите състави, което ще допринесе за още по-голямо подобряване на ефективността на работата на тези състави, и за да следят за хармоничното развитие на съдебната практика.

Предвижда се създаването на длъжност заместник-председател, който, както и председателят, ще участва в разглеждането на всички дела, разпределени на големия състав. Постоянното присъствие на двама души, съчетано с по-честото участие на останалите съдии в работата на големия състав, ще позволи да се гарантира последователност в практиката на този състав. Освен това действащите правила за определяне на съдиите във всички случаи ще позволят в разглеждането на всяко дело, разпределено на големия състав, да участва поне един, а най-често двама председатели на състави от петима съдии.

Решението в големия състав да участват петнадесет съдии е взето с оглед на състава на големия пленум отпреди изменението с Договора от Ница, който работеше удовлетворително.

Съответно се адаптират правилата относно кворума на големия състав и пленума.

Освен че ще участва в разглеждането на всички дела на големия състав, заместник-председателят ще подпомага председателя на Съда при изпълнението на функциите му. Всъщност задачите на председателя станаха много тежки след последователните разширявания на Съюза, по-специално при представителството и ръководството на Съда. Пред същия проблем изглежда са били изправени различни национални и международни юрисдикции, като например Европейският съд по правата на човека, които имат структура, подобна на предложената.

Изменението на член 20, четвърта алинея се отнася до прочитането в съдебното заседание на доклада, представен от съдията докладчик, което на практика не се прави от около тридесет години.

Целта на изменението на член 45 е да се премахнат сроковете поради отдалеченост. Тези срокове, които първоначално са представлявали времето, необходимо за пристигане на писмо до Съда, вече нямат тази функция и освен това през 2000 г. бяха хармонизирани в срок от 10 дни, който може да бъде приложен само веднъж, независимо от мястото на изпращане на писмото.

Предлага се тези срокове поради отдалеченост да се премахнат, тъй като запазването им е все по-неоснователно в ерата на новите технологии. Освен това така ще се избегне объркването между различните видове срокове, някои от които са удължени със срок за отдалеченост, а други — не.

II. Предложения, отнасящи се до Общия съд

Съдът предлага също така броят на съдиите в Общия съд да бъде увеличен с дванадесет, с което от двадесет и седем те да станат тридесет и девет.

Всеизвестно е затрудненото положение на правните субекти от Съюза, страни по отнесен пред Общия съд спор. От много години броят на приключените от Общия съд дела е по-малък от този на образуваните, поради което непрестанно нараства броят на висящите дела. В края на 2010 г. те са 1 300, докато приключените от Общия съд през 2010 г. дела са 527. Считано от 2004 г., средната продължителност на едно производство се увеличава от 20,9 месеца (2004 г.) на 27,2 месеца (2009 г.). Макар през 2010 г. да е сведена до 24,7 месеца, трябва да се отчете обстоятелството, че при някои категории производства тази продължителност е много по-голяма. Така през миналата година средната продължителност на делата, приключени с решение, беше 42,5 месеца за делата относно държавни помощи и 56 месеца за другите дела в областта на конкуренцията.

С Решение от 16 юли 2009 г. по дело *Der Grüne Punkt* (C-385/07 P, Сборник, стр. I-6155) Съдът прие, че продължило пет години и десет месеца производство пред Общия съд в областта на конкуренцията нарушава принципа на спазване на разумен срок при постановяване на решение, който е закрепен не само в член 47, втора алинея от Хартата на основните права, но и в член 6, точка 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). Последното може да постави Европейския съюз в деликатно положение при воденето на преговори за присъединяването му към тази конвенция.

Проблемът не може да бъде разрешен само с констатацията, че не се спазва разумен срок. Този проблем е структурен и свързан с особената сложност на делата, при които трябва да се вземат предвид множество факти, каквито са делата в областта на конкуренцията или делата за контрол на ФЕОГА². Общият съд по никакъв начин не би могъл да успее да разгледа целия обем дела, които всяка година се отнасят пред него за разглеждане. Още по-малко би могъл да намали броя на натрупаните до момента забавени дела.

² Става въпрос за производства, образувани по искания на държави-членки за отмяна на решения на Комисията, с които се изключва финансирането от Европейския съюз на определени разходи на държавите-членки в рамките на ФЕОГА, секция „Гарантиране“, ЕФГЗ и ЕЗФРСР или по искания на предприятия за отмяна на решения на Комисията, с които финансовата помощ се отменя поради допуснати нарушения.

Настоящата натовареност на Общия съд е резултат от предоставената през 2004 г. на този съд компетентност за разглеждане на определени дела, образувани по искане на държавите-членки³, от увеличени брой съдебни спорове след присъединяванията от 2004 г. и 2007 г., от съдебните спорове вследствие на задълбочаването на европейската интеграция, довело до поинтензивна и разнообразна дейност на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза по приемане на законодателни и подзаконовни актове, и от увеличаването на броя на съдебните спорове във връзка със заявки за регистрация на марки на Общността⁴ поради големия брой такива заявки.

Освен висящите понастоящем дела следва да се имат предвид и изгледите за увеличаване на броя на спорите, отнесени за разглеждане пред Общия съд. През 2000 г. висящите дела са 787. През 2005 г. те са 1 033, а през 2010 г. — 1 300, тоест между 2000 г. и 2010 г. има увеличение от 65 %. Към вече съществуващото нарастване ще се добави и ръстът вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон. Важно е да се напомни, че този договор смекчи условията за допустимост на производствата за отмяна на подзаконовни актове по член 263 от ДФЕС. От друга страна, по силата на член 275 от ДФЕС и вследствие на отмяната на член 35 от ДЕС в редакцията му отпреди Договора от Лисабон в компетентността на Общия съд се включва разглеждането на дела в нови области. На последно място, няма съмнение, че — както вече се забеляза след 1 декември 2009 г. — ищците и техните представители ще използват възможностите, предоставени от издигането на Хартата на основните права на Европейския съюз до ранга на първично право⁵, както и от присъединяването на Европейския съюз към ЕКПЧ в близко бъдеще.

Към тези спорове се добавят и възникналите при прилагане на многобройните регламенти за създаване на агенциите на Съюза, и в частност на Регламента REACH⁶. Не е изключена възможността притокът на дела, свързани с тази правна уредба и повдигащи нови въпроси с техническа сложност, да не бъде постепенен и постоянен, а внезапен и интензивен.

Някои мерки бяха вече приети. Така през 2005 г. беше създаден Съдът на публичната служба с цел облекчаване на Общия съд от тези специфични и лесно отделими спорове. Както обаче следва от графиката в приложение 1, благотворните последици от създаването на тази специализирана юрисдикция бяха осезаеми само през 2005 г. и 2006 г. След 2007 г. се възстанови тенденцията за увеличаване на броя на образуваните дела.

³ Решение 2004/407/ЕО, Евратом на Съвета от 26 април 2004 година за изменение на членове 51 и 54 от Протокола относно статута на Съда на Европейските общности (ОВ L 132, 29.4.2004 г., стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 30).

⁴ Съгласно Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

⁵ Член 6, параграф 1, първа алинея от ДЕС в редакцията след Договора от Лисабон.

⁶ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Общият съд прие някои вътрешни мерки, включително нормативни, организационни или по въвеждане на информационни продукти. Въпреки това и независимо от създаването на Съда на публичната служба тези мерки не му позволиха да спре увеличаването на броя на забавените дела и още по-малко — да го намали.

Съдът счита, че спешно се налага структурно разрешение, като това не изключва нови вътрешни мерки, по които впрочем Общият съд размишлява.

Договорите предвиждат две възможности за реформи:

Първата възможност е предвидена в член 257, първа алинея от ДФЕС, който гласи следното: „Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да създават специализирани съдилища към Общия съд, натоварени да разглеждат като първа инстанция определени категории искове в специфични области. Европейският парламент и Съветът действат чрез регламенти или по предложение на Комисията, след консултация със Съда, или по искане на Съда, след консултация с Комисията“. Тази възможност е да се създаде специализиран съд, компетентен във връзка с преките производства в определена област. В това отношение беше обмисляно създаването на такъв съд в областта на интелектуалната собственост⁷.

Втората възможност се предоставя от член 19, параграф 2, втора алинея от ДЕС, който предвижда, че „Общият съд включва поне по един съдия от държава-членка“, и член 254, първа алинея от ДФЕС, според който „[б]роят на съдиите на Общия съд се определя в статута на Съда на Европейския съюз“. Тази възможност е да се увеличи броят на съдиите в Общия съд чрез изменение на член 48⁸ от Статута по реда на член 281, втора алинея от ДФЕС.

След дълго претегляне на двете възможности Съдът стигна до заключението, че увеличаването на броя на съдиите определено е за предпочитане пред създаването на специализиран съд в областта на интелектуалната собственост. Съображенията за това са свързани с *ефективността* на предложеното разрешение, *спешността* на случая, *гъвкавостта* на предвидената мярка и *съгласуваността* на правото на Съюза.

⁷ Създаването на такава юрисдикция се предлага от Общия съд, който се произнесе в този смисъл на пленарните събрания на 8 април 2008 г. и 22 април 2009 г. и потвърди този си избор в документ, предоставен на председателя на Съда на 22 декември 2009 г.

⁸ Според член 48 от Статута „Общият съд се състои от 27 съдии“.

Що се отнася до *ефективността* на създаването на съд, специализиран в областта на интелектуалната собственост, броят на делата, висящи пред Общия съд⁹, сочи, че отпадането на споровете за марките няма да разреши проблема с натрупването на дела. На специализирания съд биха били възложени еднотипни дела, които се разглеждат относително бързо, докато Общият съд ще продължи да бъде компетентен във връзка със сложните дела (по-голямата част от „другите производства“). Броят на последните обаче непрестанно нараства и именно с оглед на тяхното разглеждане Общият съд се нуждае от увеличаване на капацитета си. Ето защо е напълно основателно опасението, че прехвърлянето на делата за марки ще даде само кратка отсрочка, какъвто беше случаят при прехвърлянето на делата в областта на публичната служба. Тази отсрочка ще бъде съвсем кратка, като се има предвид, че количеството прехвърлени на специализираната юрисдикция дела още при постановяване на първите решения на тази юрисдикция ще бъде частично неутрализирано от *увеличаването* на броя на жалбите, подадени пред Общия съд, без да се отчита евентуалното *добавяне* на преюдициални производства.

От друга страна, увеличаването на броя на съдиите в Общия съд носи повече преимущества от създаването на специализирана юрисдикция. Всъщност такава юрисдикция не е необходима за постигане на по-голямата продуктивност, която се търси със специализацията, тъй като последната е възможна и между съставите на юрисдикция с обща компетентност. За сметка на това трябва да се отчетат опасностите, свързани с малкия брой съдии в специализираната юрисдикция, тъй като отсъствието на един от тях, в частност поради заболяване, може да постави сериозни проблеми за функционирането на юрисдикцията. Впрочем именно по такива съображения Съдът на публичната служба иска да му бъде дадена възможност при определени обстоятелства да прибегва до заместващи съдии. На последно място, в организационно отношение приобщаването на нови съдии към вече съществуваща структура е по-лесно от създаването на нова структура.

Предвид *спеешността* на ситуацията за Съда е от съществено значение предложеното разрешение да се приложи бързо. Създаването на специализиран съд, назначаването на съдии, изборът на секретар и приемането на процедурен правилник вероятно ще доведат до забавено разглеждане на делата в продължение на около две години, какъвто беше случаят със Съда на публичната служба. За разлика от това назначаването на допълнителни съдии в Общия съд би могло да има почти незабавен ефект за разглеждането на делата и следователно за броя на забавените дела и сроковете на протичане на производството.

⁹ Вж. таблицата в приложение 2.

Предимство на предложеното разрешение е и неговата *гъвкавост* и обратимост. Промяната в съотношението между различните видове спорове, разглеждани от един и същи съд, е без значение за структурата му. Всъщност Общият съд би могъл да използва човешките ресурси, освободени от евентуално намаляване на определени специализирани спорове¹⁰, за да разглежда други дела. Освен това винаги е възможно специализиран съд да се създаде на последващ етап, ако се установи, че има нужда от него, независимо дали в областта на интелектуалната собственост, или за да се съобразят промените в сектора, до който се отнася спорът, например в областите, обхванати от Регламента REACH. Със сигурност обаче би било по-трудно да се разпусне един нов съд, след като е започнал да действа, отколкото да се намали броят на съдиите, като се предвиди закриване на определени бройки при изтичане на мандатите.

Към тези практически съображения се добавят и такива, свързани със запазване на *съгласуваността* на правото на Съюза. Споровете относно марки включват тези във връзка с регистрацията на марки на Общността, които понастоящем се разглеждат от Общия съд и при обжалване — от Съда, но също така и тези във връзка с нарушенията, както и свързаните с националните марки, които могат да се отнасят до Съда посредством преюдициални въпроси за тълкуване на Директива 89/104 и Директива 2008/95¹¹. Тези съдебни спорове налагат еднакво тълкуване на определени понятия, независимо дали са от Регламент № 207/2009 или от Директивите, което, за предпочитане, трябва да се прави от една-единствена юрисдикция. Ето защо съществуваше виждане, че прехвърлянето на специализиран съд на преките производства относно марки трябва да бъде съпътствано от прехвърляне на Общия съд на преюдициалните въпроси за марки.

Освен че по този начин заявка за регистрация на марка на Общността може да бъде разглеждана на шест последователни нива¹² и че както беше изложено по-горе, облекчаването на Общия съд вследствие на намаляване на броя на преките производства би било частично неутрализирано от увеличаването на броя на жалбите и добавянето на преюдициални производства, предимствата от съгласуването на съдебната практика в областта на марките не са големи в сравнение с отрицателното отражение на подобно прехвърляне върху други материи като вътрешния пазар, включително свободното движение на стоки, или принципите, приложими към преюдициалното запитване като такова, деликатна материя на границата между правомощията на Съда и тези на националните юрисдикции, тоест между правомощията на ЕС и тези на държавите-членки.

¹⁰ Например понастоящем се наблюдава намаляване на броя на делата в областта на публичната служба, но причините за това не са ясни и следователно не може да се предвиди бъдещото развитие. Дори в областта на интелектуалната собственост не могат да се изключат подобни промени, като се има предвид богатата съдебна практика относно марката на Общността, която продължава да се развива.

¹¹ Първа Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92). Тази Директива е отменена с Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (кодифицирана версия) (ОВ L 299, стр. 25), влязла в сила на 28 ноември 2008 г.

¹² Решение на проверителя на СХВП, решение по евентуално възражение, решение на апелативния състав на СХВП, жалба пред специализиран съд, жалба пред Общия съд, преразглеждане от Съда.

Вярно е, че възможността да се повери на Общия съд разглеждането на преюдициални въпроси в „специфични сфери“ е предвидена в член 256, параграф 3 от ДФЕС и че решенията на Общия съд както по жалби срещу решения на специализиран съд, така и по преюдициални въпроси ще подлежат на преразглеждане. Все пак преразглеждането е извънредно производство, което трябва да се използва пестеливо, когато интересът на правото на Съюза очевидно надделява над несъвършенствата на производството, що се отнася до участието на страните. Следователно преразглеждането е подходящо средство за гарантиране на съгласуваността на съдебната практика само по най-важните принципни въпроси.

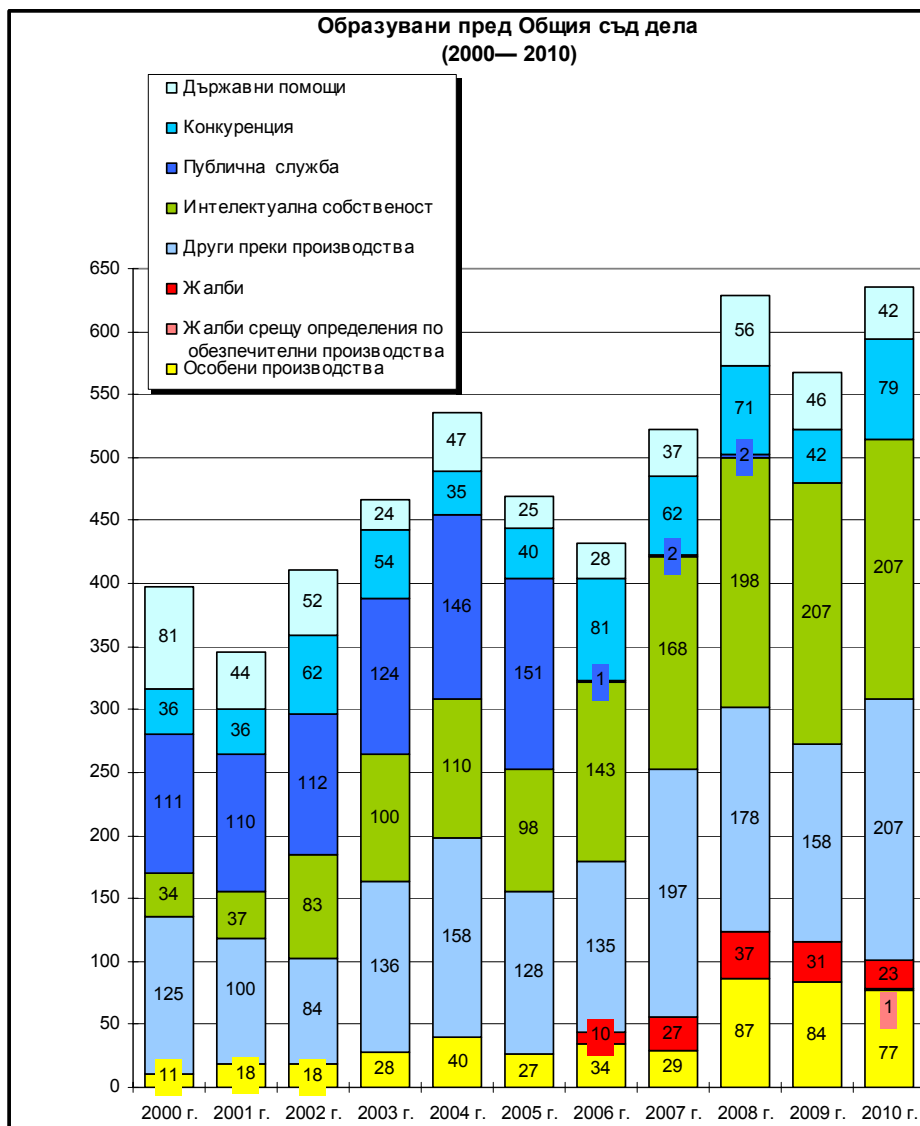
Така използването на възможността на Общия съд да се предостави разглеждането на преюдициални въпроси, предвидена по-скоро за да се разтовари Съдът в случай на затруднения — каквито няма понастоящем, — крие опасност от причиняване на трудности, по-големи от ползата, която би могло да донесе. Впрочем, ако се оставят настрана гореспоменатите въпроси за съгласуваност, разпределянето на преюдициалните запитвания между двете юрисдикции би могло да предизвика объркване у юрисдикциите на държавите-членки и да ги обезкуражи да поставят преюдициални въпроси, по-конкретно поради процесуалните срокове в случай на преразглеждане от Съда на решение на Общия съд.

Ето защо въз основа на гореизложеното Съдът счита, че е необходимо увеличаване на броя на съдиите най-малко с дванадесет, вследствие на което съдиите в Общия съд да станат тридесет и девет. Всъщност това увеличаване ще позволи не само всяка година да се приключват дела, съответстващи по брой на новите (636 през 2010 г.), но също така да се намали броят на забавените дела на тази юрисдикция (1 300 висящи дела към 31 декември 2010 г., голяма част от които могат да бъдат разгледани). По повод на допълнителните човешки ресурси би могла да се извърши реорганизация, позволяваща разглеждане с предимство на „другите производства“, по-специално в областта на конкуренцията, при които е особено важно да се следи внимателно за спазване на разумния срок.

Съдът подчертава, че увеличаването на броя на съдиите само по себе си няма да разреши всички проблеми. То задължително трябва да се съпътства от обсъждане на това как най-добре могат да се оползотворят всички ресурси на Общия съд, евентуално чрез специализация на някои състави и динамично разпределяне на делата, и от продължаване на усилията на Общия съд за подобряване на продуктивността му.

Съдът си позволява да подчертае още веднъж спешността на приемането на мерките.

Приложение 1:

Тази графика разкрива по-специално, че благотворните последици от създаването на Съда на публичната сума са осезаеми само през 2005 г. и 2006 г.

Приложение 2:

III. Предложения, отнасящи се до Съда на публичната служба

Съдът на публичната служба на Европейския съюз се състои от седем съдии.

Ограниченият му състав обяснява защо дейността му може да бъде сериозно засегната при трайно възпрепятстване на един от членовете му да изпълнява функциите си по медицински причини, без обаче състоянието му да е инвалидност по смисъла на член 10 от Регламент № 422/67/ЕИО, № 5/67/Евратом на Съвета от 25 юли 1967 година относно определяне на възнаграждението на председателя и членовете на Комисията, на председателя, съдиите, генералните адвокати и секретаря на Съда, както и на председателя, членовете и секретаря на Общия съд и на председателя, членовете и секретаря на Съда на публичната служба на Европейския съюз¹³.

За да се избегне поставянето на Съда на публичната служба в затруднено положение, което би могло да му попречи да изпълнява възложените му задачи, се предлага да бъде изменен член 62в от Статута на Съда, като най-общо се предвиди възможност за зачисляване на заместващи съдии към специализираните съдилища.

В съответствие с така изменения член 62в от Статута самото зачисляване на заместващи съдии към Съда на публичната служба налага да се измени приложение I към Статута¹⁴.

За да се запази обаче хомогенността на Статута и на посоченото приложение, е целесъобразно редът и условията за определяне на заместващите съдии, техните права и задължения, условията за упражняване на функциите им и обстоятелствата, при които тези функции се прекратяват, да бъдат установени с отделен регламент с правно основание член 257 ДФЕС, който ще допълни приложение I към Статута. Този проект за регламент е приложен към настоящия проект за изменения.

¹³ ОВ 187, 8.8.1967 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 6.

¹⁴ ОВ L 333, 9.11.2004 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 142, с поправка в ОВ L 74, 22.3.2010 г., стр. 1.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 19, параграф 2, втора алинея от него,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 254, първа алинея, член 257, първа и втора алинея и член 281, втора алинея от него,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взеха предвид искането на Съда от,

като взеха предвид становището на Комисията от,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) За да се позволи по-голямо участие на всички съдии в решенията на големия състав на Съда, следва да се увеличи броят на тези от тях, които могат да участват в него, и да се премахне системното участие на председателите на съставите от петима съдии.**
- (2) Кворумите на големия състав и пленума трябва съответно да се адаптират.**
- (3) Утежняването на задачите на председателя на Съда налага да се създаде длъжност заместник-председател на Съда, натоварен да подпомага председателя при изпълнение на задачите му.**
- (4) Запазването на сроковете поради отдалеченост не изглежда вече наложително в ерата на новите технологии.**
- (5) Вследствие на постепенното разширяване на компетентността на Общия съд понастоящем броят на делата, с които той е сезиран, непрестанно се увеличава.**
- (6) Броят на образуваните пред тази юрисдикция дела надвишава броя на приключваните ежегодно, което води до значително увеличаване на броя на висящите пред нея дела и на продължителността на производствата.**

- (7) Това увеличаване на продължителността трудно може да се разглежда като приемливо за страните в производствата, по-конкретно като се имат предвид изискванията както на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, така и на член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.
- (8) Положението на Общия съд се дължи на структурни причини, свързани както с по-интензивната и разнообразна дейност на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза по приемане на законодателни и подзаконови актове, така и с обема и сложността на делата, с които е сезиран Общият съд, особено в областта на конкуренцията и държавните помощи.
- (9) Поради това следва да се приемат мерките, които се налагат за преодоляване на това положение, като предвидената от Договорите възможност за увеличаване на броя на съдиите в Общия съд позволява в кратък срок да се намали както броят на висящите дела, така и прекомерната продължителност на производствата пред тази юрисдикция.
- (10) За да се запази удовлетворителното функциониране на специализираните съдилища при отсъствие на съдия, който, без състоянието му да се счита за пълна инвалидност, е възпрепятстван да участва в разглеждането на делата през продължителен период от време, следва да се предвиди възможност за зачисляване на заместващи съдии към тези съдилища.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Протоколът относно Статута на Съда на Европейския съюз се изменя, както следва:

1. Добавя се следният член 9а:

„Съдиите избират помежду си председател и заместник-председател на Съда за срок от три години. Техният мандат може да бъде подновяван.

Заместник-председателят подпомага председателя на Съда. Той го замества, когато председателят е възпрепятстван да присъства, длъжността председател е свободна или председателят поиска да бъде заместен.“

2. Член 16, втора алинея се заменя със следния текст:

„Големият състав се състои от петнадесет съдии. Той се председателства от председателя на Съда. Заместник-председателят и други съдии, определени в съответствие с условията, предвидени в Процедурния правилник, също са част от големия състав.“

3. Третата и четвъртата алинея на член 17 се заменят със следния текст:

„Решенията на големия състав са валидни само ако заседават единадесет съдии.

Решенията на пленума са валидни само ако заседават седемнадесет съдии.“

4. Член 20, четвърта алинея се заменя със следния текст:

„Устното производство се състои от изслушване от Съда на представителите, съветниците и адвокатите и на заключението на генералния адвокат, както и от изслушване на свидетелите и експертите, ако има такива.“

5. Член 39, втора алинея се заменя със следния текст:

„Ако председателят е възпрепятстван да присъства, той се замества от заместник-председателя или от друг съдия при условията, предвидени в Процедурния правилник.“

6. Първата алинея на член 45 се заличава.

7. В член 48 числото „27“ се заменя с числото „39“.

8. Член 62в се допълва със следната алинея:

„Парламентът и Съветът, като действат в съответствие с член 257ДФЕС, могат да зачислят заместващи съдии към специализираните съдилища за изпълнение на функциите на отсъстващите съдии, които, без състоянието им да се счита за пълна инвалидност, са трайно възпрепятствани да участват в разглеждането на делата. В този случай Парламентът и Съветът определят условията за назначаване на заместващите съдии, техните права и задължения, реда за упражняване на функциите им и обстоятелствата, при които тези функции се прекратяват.“

Член 2

Член 2 от приложение I към Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, чийто настоящ текст става параграф 1, се допълва с параграф 2 със следния текст:

„2. Към съдиите, посочени в параграф 1, първа алинея, се зачисляват заместващи съдии за изпълнение на функциите на тези от тях, които, без състоянието им да се счита за пълна инвалидност, са трайно възпрепятствани да участват в разглеждането на делата.“

Член 3

1. Точки 1, 2, 3 и 5 от член 1 влизат в сила при първото частично обновяване по член 9 от Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, следващо публикуването на настоящия регламент в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Точки 4, 6, 7 и 8 от член 1, както и член 2 влизат в сила в първия ден на месеца след месеца на публикуването на настоящия регламент в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Изготвен в ..., на ...

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател